

XVII. kötet

tartalomjegyzék

R-R.M. XVII./középnagys. ORWO

Siófok, 1972. márc. 28

Nagy János 79 éves

Együd Árpád

1./Erdő, erdő.../érva dala/

2./Szent szüzanyám/szomati enek/

3./Bura, bura.../népdal/

Nagy Jánosné 72 é. Hár Erőket

1./Amerre én járok "

Nagy János

2./Pikáns történet

3./ " "

4./ " "a huszárról és királylányról

5./A pap meg a pásztorok

6./Pikáns mese a királylányról

7./Mirkó királyfi eseteinek meséi

8./Husár meg a baka és a barát/ p.tört./

1./Mári, Mária keje fel.../népi ima/

Nagy Jánosné

2./Én lefekezem...

"

1./Miatyánk variáció

Nagy János

2./Én lefekszek.../népi ima/

3./Mári, Mária...

4./Üdvözlégy Mária -

5./Vélemény a papi magatartás ellen.

Csurgó, 1959. májlo.

Borbély Teréz 50 é.

Együd Árpád

1./Rászállott a péva/népdal/

Hetes, 1959. jun. 19.

Korc József 80 é.

"

1./Esteledik.../bojtárdalok/

2./Hücs ki disznó/készíténc/

Csurgó, 1959. májlo.

Borbély Teréz 50 é

"

1./Fehér László báledája/töredék/

Me

Rippl-Rónai Múzeum

Néprajzi Szakág

Együd-hagyaték

Leltári szám: RRM_EA-A-7113

XVII. madag
lejegyzés

Siófok, 1971. jún. 8. Nagy János, 1893.

1./

Erdő, erdő, kökény erdő.
Közepibe rab-temető,
Közepibe halálmadár, :/:
Egyik sirről másakra száll. ...

Édesanyám, de messze vagy,
Édesanyám, de messze vagy.
Eszt az erdőt kivágatom, :/:
Édesanyám megláthatom. ...

2./

Szombat^a szent Szüzanyámé,
Vasárnap a szent fijájé.
Azért szombaton délután
Kérjük a szent Szüzmáriját,
Hogy küldje értünk szent fiját,
Hogy mentsen meg a pokoltul,
A rettentő nagy kiñoktul. :/:

Hász Erzsébet, Nagy Jánosné, 1899.

1./

Búra, búra, búbanatra születtem.
Anyám se volt, mégis fölnevelőttem.
Mostoha volt, mostoha a világ is,
Száraz földön elhervad a virág is.

Kék ibolya búra hajtya a fejit,
Záporosó elmossa ja gyökerit.
Szájj le harmat a kék ibolya tövére,
Most találtam egy igaz szeretőre.

bornoki ruhába. Lementek a zistállóba. No - aszongya - katona, ha a szürkét meg nem dógozod, levágjuk a fejedet. A huszár oda-teszi a sámlit, aszongya: Hé, szürke, hé; ennek így kő lenni; esztet meg kő tennyi. Nem tutta, hogy kik ezek. Megpucóta a lovát. Mén a királ lakása előtt. Csizmám fényes, kardom éles, magam vagyok nyalka legény, senkitü sem félek. A királkisasszon meg meglátta és: Hé ha Szürke, hé ennek így kő lenni, esztet meg kő tennyi. Hát hunna tudja a királkisasszon esztet? Teltek múltak a zidók. Egyszer āra mén egy vándurló. Aszongya a huszár neki: öregem gyűjjön be. Aggya ide a ruháját, öltözzön föl a zén ruhába. Maj gyüvök vissza. Bemén a királkisasszon konyhájához. Siketnek, némának tartotta magát. Ut a padon nem beszét semmit. Aszongya a királkisasszon a komornyik -lányak, te ez nem tuggya ēbeszéni, megdógoztattuk magunkat vele. Jó. Megförsztötték, attak neki vacsorát. Bementek egy szobába. A királkisasszon ēvágta magát. Vezesd ide, mer annyit se tud, hogy ide gyűjjön. Odament, a farka persze, hogy így át. Igazicsd bele, me~~er~~ asse tuggya, hogy mit kő evve csinyányi, oan buta kódis. A meg csak át. Te, Julcsa fogj egy gombostüt, böködd a segge partját, majd belenyomja. Hát úgyis lett. Csak böködd, böködd, böködd, Julcsa gyorsan böködd. Na jó van, meg van ez. Aszongya Julcsa, királkisasszony én is mekkivántam. Hát aszongya fekügy le. Ameg szebb vót, mint a királkisasszon. Lefekütt. Hát igazicsd be, mint én. Böködd Marcsa, böködd, böködd. Hát jó van. Telerakták tarisznyáját ennivalóval, a vándollónak. Mén a huszár a zistállóba. Na öregem meggyüttem. Mennyi pénzt kérsz? Az ennivalót mind elviheted. Hú vitéz úr! Nagyon szépen köszönöm. Bárcsak máskor is találnék ilyen üzletet! Főnyergēte a lovat megint. Hát amint mén, kardom éles, csizmám fényes, magam vagyok nyalka legény, senkitül sem félek. Aszongya a királlány: Hé, ha Szürke, hé. Ez meg aszongya: Böködd Julcsa, böködd. Honnan tuggya ez a huszár eszt? Bepörölte őt. A tárgyalás előtt aszongya a királkisasszony: Hunnan tudtad te huszár, hogy böködd Julcsa, böködd. Honnan tudja királkisasszony aszt, hogy héha Szürke, hé? Mer én voltam, meg a Julcsa azz a tábornok, amikor a Szürkét megdógoztad. Én meg aza vándulló vótam, akivel megdógoztatták magukat... Fébe hagyom a törvént; máskor is gyere el huszár.

5./
Ekhätt előtte való héten egy ember. A pap ētemette. Akkor a juhász aszt mongya a kanásznak: te, énnékem ban egy birkám a falu végén. Te is mongy valamit. Enneke~~m~~ meg van egy zsák díjómm itt és itt. Hozd ē.

Aszongya a juhász a kanásznak, te én elmegyek a birkájér, addig a dijt
itt a kriptába oszd ē. Ekezte: egy az enyém, egy a tiéd, egy az enyém,
egy a tized. Ara mén a dékány. Szalad a papho. Tisztelendő uram, főtá-
matt a halott. Eszt lekőne, imátkoznyi, óvasnyi. Hü -aszongya - énné-
kem fáj a lábam, nem birok emennyi. Aszongya a dékány, a nyakam közé
kapaszkodik plébános úr és ēviszem odáig. Akkor má nem tudott sza-
badunyi a pap. Ekő mennyi, mer a dékány ēviszi a vállán. Odajérnek. A
kanász csak mongya: egy az enyém, egy a tized. A kanász meghallotta,
aszt hitte, hogy a juhász jött meg a birkával, aszongya, meghoztad?
- kiszól a kriptából - Aszongya meg. Dobb le, majd megfejtem. Erre a
pap leugrott a dékány hátául, futóra.

6./ lány

kaszányi

A királ kihirdette, városrú-városra, aki akkorát tud hazunyi, amit ő
át nem tud pisányi, hozzá megy feleségül. Kaszátak grófok, bárók, her-
cegek. Nem tuttak ollat kaszányi. Akkor odamnet egy suszter legény.
Akkorát kaszát, amekkora alá ő lefekütt. A kirákisasszony délbe ment
ki, hogy megnézi mekkorát kaszát. A suszterlegény meg fölállította a
himvesszejét a rend alatt. Mén a kirákisasszon, nézi. Ej, -aszongya- én
ebbe beleülök, ez valami ollan varázsvesző. A suszter nyomkotta föl-
felé. Persze elsütt. No kirákisasszon pisálja át a rendet. Persze
nem tudott pisányi, csak a lába elejibe.

7./

A királnak vót valnikor egy jó baráttya. Három fija vót neki. Bemegy a
legidősebb fija, megkérdezi a zapjától, mér sir az egyik szeme, mér
nevet a másik. Akkor még buzogán vót, meg kard. Fogta a zöreg a bu-
zogánt, hozzádobta a fijáho. Kérdi a középső, no mit mondott apám?
Meny be te is, asztán megtudod. Bemegy. Alig kezdi el, ahhoz is hozzá-
vágta. Ajis leszalatt. Bemén a legkisebbik. Apám azér gyüttem, legyen
szives mongya meg nekem, mér sir az egyik szeme, mér nevet a másik.
Ez elát fére, a buzogán belefúródott a falba. Kihúzta. Tessék apám.
Nem vagyok kuttyád, most üss agyon, ha kedved van. Nem fijam nem ütlek
agyon, láttem, hogy bátyáidnál te vagy a legvitézebb. Neked meg is
mondom, mér sir az egyik szemem. Az egyik szemem azér sir, mer egyik
fijam se katonának való, vagy császárnak való. Másik szemem? Ez előtt
75 éve vót egy jó barátom, aki a zaranyrétet őrzy, itt és itt, és azóta
nem tudok vele beszényi, mer a zördögök mindig ingerülik. Apám én eme-
gyek ide hozom a barátodat. Jó van fijam. Mén le csöndesen.

Kérdi a legidősebbik bátya? Aszongya, akkor főmegyek apámho, én vagyok a legidősebb, engedelmet kérek, hogy elmehessek. Megengedte neki az apja. Ement a rézhidig, fél(é)vig járt odájig. Onnan főszakasztott egy deszkát, hogy megmutassa apjának. Fél(é)vig meg visszament. Aszonta a zapja neki, hogy csak 10 percig tartott, mikor ojan fijatā vót. Bemegy a középső. Ammeg ement az ezüsthidig. Egy évig ment egy évig vissza. Ez nekem csak negyedóra vót, mikor fijata vótam. No mos főmén a legfijatalabb. Édesapám én is próbálkozom. Ah fijam ne is próbálkoz. A bátyáid is így csinyátak. De édesapám engedje meg, hát én is a fija vagyok. Jó van fijam émehecc. Akkor lement a zistálóba keres lovat, nem talál. Egy öreg asszon mén arra, -aszongya- édes királfi, tudom, hogy mijen bajod van. - Boszorkányos asszony vót - tudom mi ja bajod, de itt lovat nem találsz. Kérd el apádtól aszt a 75 éve, mikor nála vót egy csont kürt, aszt kérd el apádtú és abba fújj bele. Maj gyűnnek lovak, hogy a várkaput átugrálják, de te egyet se válasz. Gyűn egy sánta csikó. Az mikor a kapu alá ér. tekerd háromszor kezedre a farkát, s úgy ereszd be a zistállóba.

De ha kérdi apád, hogy ki mondta, ha nem erőszakoskodik, ne mond meg neki. Ha erőszakoskodik, akkor mond meg neki, hogy egy öreg asszony mondta, úgyis lesz, bemén azz apjához, kérdi az apja eszt neked ki-mondta fijam, hát egy öregasszony. Jó van fiam, ott van a 77. ablakba a kürt, vedd ki, kivítte, belefújt a kapu alatt, hát negyedóra múlva gyűttek ám akpunál, hogy engem válaszon, meg így, meg úgy, nem gyűtt egy sánta csikó, oan háromszor a farkára, kezére tekerte a farkát, beeresztette a zistállóba, akkor a ló megszólamlott, úgyis tudom Mirkó királfi, mi a bajod. Most kérd el apádtól aszt a lószerszámot, aszt a kardot, aszt a sisakot minden, milyen apádat hurcoltam ekkor, és ekkor, és akkor gyere vissza. Akkor egy merce parazsat, egy merce zabot vagy árpát vagy egy meree-akó bort kért a ló, hogy eszt hozzon neki mindent odavitt. Akkor fogta a gyeplüt és vezette, a ruha mind oan rozsdás volt, kard minden, nézz vissza gazdám, mit látsz? Még látom a tornyot akkor még mennyünk, negyedszer aszt mondja, hogy nem látok semmit, akkor a ló megrázkodott, négy lábú táltos ló lett. Ráfújt a ruhára, kardra: mind arany lett. Nézd meg a bal fülembe, találsz egy diót, asztat boncsd fel, egy arany királi ruha volt, azt vedd rád, akkor most aszt mond meg, hogy, hogy mennyünk, mint a gondolat vagy mint a szél; aszongya, ahogy te lovam akarod, se tebenned se én bennem ne legyen kár. Kun be a szemed egyet kopantott, főnn is vót a hátán.

Behunyta a szemét egyet toppantott az ezüst hidnál voltak. Itt vót a középső bátyád félévig gyütt idáig, félévig vissza. Most kun be a szemedet, bekunta. Egyet toppantott az aranyhidnál vótak. Na most kun be a szemed, de vigyázz! Fogózz meg a sörényembe, hogy le ne ess. Mert itt a boszorkány ország. Tiszta sötétség vót. Kun be a szemedet. Egycer mondta neki nézz vissza, mit látsz; ? Én látok egy öreg aszont söprüvel jön utánunk. Ne féj semmit. Jaj -aszongya- mindjárt leesek. Fogózz meg. Kíértek. Egy magos üveghegyet találtak. Ezen körösztü kő mennyi. Üveghegy, hogy majnem az eget verte. Kun be a szemedet édes gazdám. Bekunta a szemét egy pillanat alatt fent vótak az üveghegyen. Na nézz gazdám, erre is arra is látok -aszongya- innen egy arany rézet. Ott egy kastélyt látok az az édesapádnak a barátja. A ló megmondta neki. Most kund be a szemedet mindjárt ott leszünk. Bekunta a szemét, hát az öreg aludt, a kard meg a feje fölött játszott. Ő papancsohotott belőle, mer jó barát, úgy hogy az ördögök nem fértek vóna hozzá. Ű nem parancsut a kardnak, visszament lefeküött ű is, kard ki hüvelyibü az ű kardja is játszott a feje fölött. Az öreg fölébréd kimegy a kastély elejbe látja, hogy egy ló ott van meg egy fiatal ember a kard meg, hát nem birta kivárni megakarta próbányi, hogy barát-e vagy ellenség, kard a hüvelyibe a kard mindjárt belement a hüvelybe. Fiam kelj föl, ki vagy? Ez és ennek a fia vagyok. Jaj átölelte megcsókolta, az én jó barátom. Eljöttem öreg érted, apám sir, nevet érted mindig. 75 éve, hogy utoljára láttuk egymást. Hát jó van gyere be fiam. Ittak, ettek egyszer csak a zegész rét teli van ördöggel. Kard ki hüvelyből, hát az ördögök, 12 megmaradt a Mirkó királfi utánuk ment. Túl a züveghegyen körösztü a zöreg nem tudott utánuk menni mert a lován nem vót gyémántszeg a patkón. Nem tudott a züvegre fölmenni mert csak úgy tud. De a Mirkó királfi utánuk ment, a pokolnál éppen becsukodott volna a pokol ajtaja. Utánna mind a 12 levágta, a zördögöket akkor egy öreg asszony ült a szövőszéken. Egyik vetélőt odarakta, egy szakasz katona emerre egy szakasz katona a királfi utóvégre ez nem lehet gyerünk haza a zöregasszon raktak egy máglyát ^{beledobták} egy gyürü kipattant tüzbü öregasszon lett megint, akkor könyörgött a királfinak mert akkor többet nem lett volna bent élet, engégy, többet nem küldök arra a részre katonát. Nem megyek el, meghagyom az életedet. Akkor adott neki az zöregasszon gyémánt ^{patkó} széget, arany patkót, mert tudta, hogy a zöreg nem tudott volna emennei. Visszamentek megpatkuták a zöregnek a lovát ott vótak még pár nap, a zördögök nem mentek, na fiam elmegyünk. Hát asztán mentek a züveghegyen körösztü, de már sötétség nem vót.

Hazaérnek a két jó barát megölelik egymást, azt mongya neki a fijának te mink is vitézek voltunk, de a te fiad még vitézebb mint mink. Erre azt mongya az apja a kutyafejű tatárt ketten se tudtuk legyőzni, ez meg meghallotta. Apám én azt is elmegyek megpróbálom. Édes fiam ketten mi alig tudtunk, aztán lemén a lovához, mongya a lónak, hogy miről van szó, Mirkó királfői gazdám nem bánom, de apádat baráttyát is alig tudtunk a kutyafejű tatár várából kigyűnni. Mindegy lovam elmegyünk. Adj nekem azt amit elsőbe adtál aztán elmegyünk. Akkor ott mak királ volt, mennek a zöld királ felé, annak a zországaiba, azt mongya zöld királ: hova méysz királfői? én megyek a kutyafejű tatárhoz. Ha szerencsésen jársz, hozd vissza a lányomat, mert a kutyafejű tatár elrabolta. Tied lesz a zországom meg a lányom. Megy a vörös királ, a is úgy, tök király a is úgy. Oda ér a tök királ szomszédja volt a kutyafejű tatár bemén, három királlány az ablakon nézték ki. Kedves vitéz úr mit keress itt ahun még a magyarok sem járnek? járhatnak? Én azért gyűttem, hogy tikteteket kiszabadicsalak meg a kutyafejű tatárt kivégezni. Hu a kutyafejű tatárt ki nem tudott, hát hol vannak annak a zereje. Ott van pincébe ekkora és ekkora hordó borba, aggy egy korsót, a királlánnak mondta, a zöld királlánnak. Akkor a kardnak mondta szétvágta, akkor hamuval, homokkal behintették a hordót, megtötötte, és belemártotta zujját és ~~esszer~~ annyi ereje lett, hát amint kifűz a bor elfot, egycer dobják ám buzogánt 77 km-ről, haza. A 77 mázsás buzogánt. A királfői belemártogatta a zujját, visszadobta. Ippen a kutyafejű tatár lova elejbe esett le a buzogán. Erre asszongya a kutyafejű tatár, nye, te, nye. A farkasok egyék meg a húsdot sohase ugrottál vissza, de asszongya a lova, soha se dobták ám a buzogánt vissza. Visszadobták, na csak mennyek, avval a kecskebékával elbánok. Hazaértek. Persze a királlán elbújtatta, a királyfit. Emberszagot érzek asszonyaim. Van itt egy valaki. Tudta a kutyafejű tatár, hogy a királnak a fia, meg azt is tudta, mert mindent tudott, ne báncsd asszongya, nem is bánom előbb isszunk, esszünk, akkor kimegyünk, párbajra. Ettek, ittak, na Mirkó királfői asszongya ne elbúcsúztál, apádtu, anyádtu, én el, hát te, én má 75-78 éve elbúcsúztam. Na akkor menjünk ki. Hát hogyan birkózzunk, verekedjünk. Asszongya leszö tüzláng, én piros te meg zöld. Összeecsapkodtak a lángok egyformán erősek voltak. Akkor a varjúk röpütek arra, asszongya a piros láng, csöppentsetek a kék lángra két csöpp vizet, járhattok három országba. E meg főkátott csöppentsetek a piros lángra három világra, *ahol a világba lehet*

Erre a kutyafejű tatár észhő gyűtt, hogy ü lesz a gyöngébb. Gyerünk birkózni. A kutyafejű tatár Mirkót térdig belevágta a földbe. Ez kiugrott; ez belevágta kétszer, kapta a kutyafejű tatár, vállig belevágta földbe.

Akkor kapta a kardot levágta a kutyafejű tatár fejét. Kard hüvelyibe bement. Örültek a lányok, hogy most már szabadok. Szomorú lett a királ. Aszongya a fehér király lánya, talán nem akarsz bennünket elvinni. Nem azért szomorkodom, hanem, hogy eszt a kastélyt itt kell hagyni, eszt a szép várát. Ezen segítünk itt ez aranyvessző kerül meg és egy piros almává lesz. Ugyis lett. Megkerülte a kutyafejű tatárt feje meg a lova bent vót, meg a három király lány az alma közsé. Hazaér a Mirkó királfi, látta a két öreg, nem vót ez oda, kicsinyülötték, ez még csak a tájat messziről sem közelítette meg, kiment a rétre, megkerítette visszajárul a kastélyt, szép gyönyörű királlányok néztek ki, Erre fogta a kutyafejű tatár fejit, hozta ki, bocsánatot fiam, hogy megkérdeztelek, nem tudtam, hogy a kutyafejű tatárt valaki, kivégezte. Akkor gyütt a zöld királ a lányáért, gyütt a piros királ lányáért, mind a három királ, királfi vót, három lán vót, mindenik kapott egy országot, de ez a zöld királ lányát vette feleségül.

8./

Utazott egy huszár meg egy baka, városban. Meglátták a királkisasszont a huszár meglátta. Hát aszongya pajtás, a bakának mondta. Eszt a kisasszont egy hét alatt százszor megcicerélném. Meghallotta eszt a királkisasszon, utánna küdte a küdöncöt, hogy ebbe és ebbe a kávéházba szájjon meg, majd ő üzen érte. Hát eccer egy hét múlva, amint isznak-esznek királkisasszon álja az egész cekket, megmondta a küldöncnek, hogy a vendéglősnek mondja meg, hogy a királkisasszon füze-ti adjon nekik mindent ami szemüknek szájuknak megteccik. Jó van Ecceriben ám a királkisasszon, huszár kezd meg a százat, ebből százat csinyáni egy hét alatt hogyan, egyszer csinyát hármát megölédett, a baka is segítette, de akkor is, a hét utólján vótak 45 csinyát, hun van a száz, szökjün meg aszongya, a huszár, ahogy mennek a városba egy helyen látnak világoságot a zablak alatt, hát a barát a farkával törte a diót, aszongya bemegyünk ehhez a baráthoz, hátha kiségitene bennünket, bemegy a huszár aszongya így és így áll, tiszteletes atya, mennyit kő, százat, megyek, hát amit olvassák, egy, kettő, három, négy, de aszonta a huszár az útosót ü végzi el a századikat, bemegy a barát, ekezdik ovasni egyszer eltévesztették, aszongya a barát, kezdjük újbu, hát a királkisasszon megsokalta, hát ez annyira birja, jó van egy megmaradt, es na most az útosót a huszár végzi el. Főment a királkisasszon négykézláb állt de befogta, hogy a huszárnak ne legyen igaza. Ameg belökte a valagába, ezér bepörülte a királkisasszon, hogy nem jó helyen kereskedett,

hát a bíróságon, a tárgyaláson, hát huszár nem jó csinyátad, kérem szépen az ajtó becsukódott, kiugrottam a kulcslikon.

1./

Mária, Mária kelj fel Mária,
Krisztusunkat elfogták.
Dárdával dárdázták,
Tövissel koronázták.
Hét csöb vére elcseppent,
A zangyalok fölszedték.
Krisztus urunk azt mondja:
Ki eszt minden nap háromszor elmondja,
Hét halálos bűne megbocsátatik nekije.
Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Á^men.

2./

Én lefekszem én ágyamba,
Mint szép Jézus koporsómba.
Három angyal fejem fölött,
Egyik öröz, másik vigyáz,
Harmadik a bűnös lelkem várja.

2./

Én lefekszek én ágyamba,
Mint szép Jézus koporsóba.
Három angyal fejem fölött,
Egyik öröz, másik vigyáz,
Harmadik a bünös lelket várja.

Mária, Mária, kel föl Mária,
Krisztusunkat elfogták.
Dárdával, dárdászták,
Tövissel koronászták,
Hét csöb vére elcsöppent,
A zangyalok fölszedték.
Krisztus urunk azt monddá,
Aki eszt minden nap háromszor elmongya,
Hét halálos büne megbocsátatik neki.

3./

~~Üdvözlég-Mária-as-úrban-veled~~

Üdvözlég Mária marasztalx teljes,
Az úrban veled, és
Áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus.
Asszonyunk szép szüz Mária,
Istennek szép szent fia.
Imádkozzatok éretem.

4./

Azt mondta, vedd ki szuronyodat, szúrd agyon az ellenségedet.
Kardoddal vágd le az ellenséget.
Pisztolyoddal lüdd le,
A lelköd sohase bünhődik ezért.
Ezt én aztán megutáltam.
Még mikor Krisztus urunk, Szent Péter kirántotta a kardot, Aszonta Jé -
zus dugd vissza hüvelyibe kardodat, ne báncsd az ellenséged.
Énnekem meg van írva, hogy vinni köll a keresztfát, hogy meghaljunk.
Akkor sem engedte Péternek, hogy a kardot kiráncsa.

Csurao

Borbély Teréz

1./ Rászállott a páva
Vármegyházára.
Vizet hozott szegény
Raboknak számára.

Rab vagyok, rab vagyok,
Szabadulást várok.
Aszt csak a jó isten tugya,
Mikor szabadulok.

Láttam a zurakat,
Harmincketten voltak.
Mind a harmincketten,
Rólam törvényt szabotak.

Elejbém terjesztik
A fekete könyvet.
Abból számlálgatják
A zén bús életemet.

1./

Esteledik, alkonyodik,
A számadó káromkodik.
Mind hiába káromkodik,
Három bujtár mindig iszik.

Egyik iszik a levelesbe,
A másik a cserepesbe.
A harmadik a fogadóba
Isznak a potya banklőra

2./

Hücs ki disznó a berekbül,
Csak a füle látszik.

Más

Es

Megismertem a kanászt ékes járásáról.
Üzött, füzött borskoráról, tarisznya szíjjáról.

1./

Fehér László lovat lopott,
Kilenc zsandár bekísérte.
Esztet Anna meghallotta,
Elment a börtön ajtóra.

Jó reggelt, édes kisbátyám,
Életbe vagy, vagy meghaltál.
Se nem élek, se nem hallok,
Csak itt rólad álmodozok

"Egy csizmadia-mesternek vót egy segédje, János, meg egy inasa. Az asszony fiatal menyecske vót. Az asszony a konyhába dagasztotta a kenyeret, a János meg a mihelybe kalapálta a talpat. Az asszony ahogy a kenyeret degasztotta, a szoknyája föl húzódtott hátul, a János meg hátulról gusztálta az asszonyt. A mester meg az inas a kulcslukon nézte, hogy a János már állt meg. Bemegy aztán a gazda, asszonya, János mester jó mester, két pár szárja meg is varrja. De ha zenyim felezég a tésztába lubickol, János mester ne gubergálj, mer nem jól jársz! /Ezt horvátosan mondta./ Asszonya János, hát mester ur kérem, ki látta? Én is, inas is, kulcsluk is, asszonya."

"Régente a csizmadia-cégek rendeztek évente egy u.n. csizmadialakozót. Ez ilyen bál-féle volt, lakozónak mondták. Elküldték a Jánost, hogy meghívja egyik mesternek a családját. Ez is horvátosan beszélt. Bement, s azt mondja, tisztelet ennek a háznak. A nagyságos kisasszon nem restána a mi kis, azt a kis fáradtsága, hogy eljönne a mi tisztességes mulatságunkra. A három bokréta rozsába, áj kisasszony, ott lesz mony a valagába. Azt akarta mondani, ott lesz módja a világba."

Pikáns történet:

3 157

||
Az egyszeri lány elment gyónni. A pap megkérdezte tőle:

--- Te, édes lányom, voltál-e már férfivel?

---Még nem.

--- Nem is mondott senki semmit?

Aszongya:

--- Egyszer a szomszéd férfi átgýtt.

Aszongya:

--- Hát mi csinyát?

--- Megölelt.

Pikáns történet:

- 9 -

-Hát azután?

-Megcsókút.

-Hát azután?

-Lefektetett az ágyra.

A pap már ideges vót.

-Hát azután?

-Aszongya, odatérdepüt a lábam közé.

-Hát azután?

Azután odatérdepüt, édesanyám meg benyitotta az ajtót.

Aszongya a pap, a rosseb ette vóna meg az édesanyádat.